

სქმნი

2021 წელი
26
თბილისი
პარასკევი
№2 (7523)

ხონის მუნიციპალიტეტის მკვირვართვებლობის განყოფილება

განყოფილება 1932 წლის 5 იანვარიდან

მიმდინარეობს რეკონსტრუქციის პროცესი

ხონის მუნიციპალიტეტის მერის პირველმა მოადგილემ გერასიმე მჭავანაძემ თავდაცვის ძალების ეროვნული გვარდიის რეკონსტრუქციის სამსახურის იმერეთის ცენტრის წარმომადგენლებს უმასპინძლა.

თავდაცვის ძალების პოპულარიზაციის მიზნით რეკონსტრუქციის პროცესი საქართველოს სხვადასხვა რეგიონში მიმდინარეობს.

შეხვედრის დასრულების შემდეგ ჯარისკაცები (რეკონსტრუქციის) მოსახლეობას სამხედრო საკონტრაქტო (პროფესიული) სამსახურის შესახებ გაესაუბრნენ და თავდაცვის ძალებში დასაქმების მსურველებს ინფორმაცია კონტრაქ-

ტის პირობებზე, ანაზღაურებაზე, სოციალური დაცვის გარანტიებზე და პროფესიული ზრდის შესაძლებლობებზე მიანოდეს, უპასუხეს დასმულ შეკითხვებს.

აგროქულების გამოყენებას ფერმერები 20 მაისამდე შეძლებენ

სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის შესაკუთრეთა სტიმულირების სახელმწიფო პროგრამის ფარგლებში, აგრობარათებზე დარიცხული ქულების გამოყენების ბოლო ვადა 2021 წლის 20 მაისია. 1 პექტარ მიწაზე სუბსიდიის ოდენობა 200 ლარს (აგრობარათზე დარიცხულ 200 ქულას) შეადგენს. აგ-

რობარათზე დარიცხული ქულებით შესაძლებელია სასოფლო-სამეურნეო საქონლის შექმნა სპეციალიზებულ მაღაზიებში. მიმდინარე წლის 20 თებერვალს დასრულდება პროგრამის ბენეფიციარებისათვის აგროქულების დარიცხვა. იმ ბენეფიციარებს, რომელთაც ჯერ არ აუღიათ აგრობარათი, ასევე მათ, ვინც მიწის ნაკვეთის პირველადი რეგისტრაცია ან დაზუსტება 2020 წლის 31 დეკემბრამდე მოახდინეს, ბარათების მიღე-

ბას მიმდინარე წლის 20 თებერვლამდე შეძლებენ. აგრობარათის მისაღებად, ლიბერთი ბანკის ფილიალში ვიზიტამდე, დარიცხული ქულების შესახებ ინფორმაციის მიღება შესაძლებელია ვებპორტალზე www.myliberty.ge. სასოფლო-სამეურნეო მიწის შესაკუთრეთა სტიმულირების სახელმწიფო პროგრამაში უკვე 246,000 ფერმერია ჩართული, დარიცხული სუბსიდიის ოდენობა 32 მლნ ლარს აჭარბებს.

მასწავლებელთა ტესტირების პროცესი გრძელდება...

საქართველოს ზოგადსაგანმანათლებლო დაწესებულებებში, საჯარო და კერძო სკოლებში, მასწავლებლებისა და ადმინისტრაციული პერსონალის სავალდებულო სისტემური ტესტირება აქტიურად მიმდინარეობს. მასწავლებელთა ტესტირების პროცესს სახელმწიფო სრულად უზრუნველყოფს. როგორც ცნობილია, უწყებათაშორისი საკოორდინაციო საბჭოს გადამწყვეტილებით ქვეყნის მასშტაბით ყველა სკოლის მასწავლებლისა და ადმინისტრაციული პერსონალის მინიმუმ 20%-ს სავალდებულო სისტემური PCR ტესტირება 2 კვირაში ერთხელ, ჯანდაცვის სამინისტროსთან ერთად შემუშავებული პროტოკოლის საფუძველზე ტარდება, ხოლო დანარ-

ჩენი თანამშრომლები სწრაფი ტესტით მოწმდებიან. სავალდებულო ტესტირების უზრუნველყოფის მიზნით, სკოლის ადმინისტრაციის მიერ სკოლაში დასაქმებული ყველა პირი დარეგისტრირებულია შესაბამის ბაზაში და სამედიცინო ლაბორატორიების მიერ პერსონალის ტესტირების პროცესი შრომის პირობების ინსპექტირების დეპარტამენტის ჩართულობით მიმდინარეობს.

მთელ ქვეყანაში, და მათ შორის ხონის მუნიციპალიტეტის საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრში 24 საათიანი მუშაობა, სადაც გულისხმიერი, თავისი საქმის პროფესიონალები დაუღალავად, მთელი პასუხისმგებლობით ასრულებენ მათზე დაკისრებულ მოვალეობებს. ხონის საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრის დირექტორი ქალბატონი ლელა გოფოძე თავის კოლეგებთან ერთად ეპიდემიოლოგი: ქ-ნი ია კობრიძე; ეპიდემიოლოგი ქ-ნი ლელა უგულავა, ცხოვრების ჯანსაღი წესის ექიმი, ბ-ნი კახა კობეშვიძე, კოვიდ ტესტირების ამღები ლაბორანტები: ქ-ნები ნატა-

შა ავალიანი, თამილა ნულაია, ეთერ დანგაძე; ეპიდემიოლოგიაში მონაწილე თანამშრომლები ქალბატონები — ირმა ჯაჯაია, ლალი მასიგია, ეკა ქაშიბაძე, მერი ჩიხლაძე 24 საათის განმავლობაში ნებისმიერ ჩვენს შეკითხვასა თუ ნებისმიერ დაინტერესებულ პირს ამომწურავ პასუხსა თუ გადაუდებელ დახმარებას უწყვენ. პედაგოგთა სახელით მინდა მად-

ლობა ვუთხრა მათ ასეთ რთულ ეპიდემიოლოგიურ სიტუაციაში თავდადებული შრომისა და ჩვენი ჯანმრთელობის სადარაჯოზე დგომისთვის!

ლია ჩიხლაძე

გაიბართა შეხვედრა

იმერეთში სახელმწიფო რწმუნებულმა ზვიად შალამბერიძემ მუნიციპალიტეტების მერებთან ონლაინ შეხვედრა გამართა. მხარეებმა საქართველოს მოქალაქეების გერმანიაში დროებით ლეგალურად დასაქმებაზე ისაუბრეს. გერმანიის შრომის ბაზარზე, საქართველოს მოქალაქეებს დრო-

ავენტოსა და გერმანიის დასაქმების ფედერალურ სააგენტოს შორის დადებული შეთანხმების საფუძველზე, 2021 წლის აპრილის თვიდან შესაძლებელია გერმანიაში, სოფლის მეურნეობის სფეროში სეზონურ სამუშაოებზე საქართველოს მოქალაქეების ლეგალური დასაქმება.

ებით ლეგალური დასაქმება 3 თვით შეეძლება.

ზვიად შალამბერიძემ მერებს დეტალურად განუმარტა ის პროცედურები, თუ როგორ მოხდება სოფლის მეურნეობის სექტორში საქართველოს მოქალაქეების დასაქმება და რა პროცედურები უნდა გაიაროს დაინტერესებულმა პირმა.

„ალიმუნული შესაძლებლობა არის უდღესი პროგრესი ქვეყნებს შორის შრომითი მიგრაციის სფეროში თანამშრომლობის კუთხით, რომელიც სამომავლოდ კიდევ უფრო მეტ შესაძლებლობას შექმნის ორ ქვეყანას შორის შრომითი მიგრაციის სფეროში თანამშრომლობისათვის - განაცხადა ზვიად შალამბერიძე.

საქართველოს დასაქმების ხელშეწყობის სახელმწიფო სა-

შეთანხმების ფარგლებში დასაქმებული საქართველოს მოქალაქეები, გერმანული მხარის მიერ უზრუნველყოფილი იქნებიან უსაფრთხო და ღირსეული სამუშაო გარემოთი (მათ შორის კოვიდ-19 ის პრევენციის მიზნით ვათვალისწინებული ყველა ნორმისა და გერმანიაში მოქმედი შრომითი უფლებების ვათვალისწინებით).

სეზონური სამუშაოები გერმანიაში 1 აპრილიდან დაიწყება. რეგისტრაციის გავლა უკვე შესაძლებელია და მთელი წლის განმავლობაში გაგრძელდება.

სამუშაოს მაძიებელი პირველად რეგისტრაციის სპეციალურ სარეგისტრაციო პორტალზე : <http://workabroad.moh.gov.ge/> გადის.

უწყვეტი წყალმომარაგებისათვის

ხონის მუნიციპალიტეტის სოფელ ახალშენში სვანებისა და ფრანგების უბანში წყლის სისტემის მოწყობა აქტიურად მიმდინარეობს.

სამუშაოები ადგილობრივი მაცხოვრებლების უწყვეტი წყალმომარაგებისთვის ახალი სისტემების მოწყობას ითვალისწინებს. პროექტის ფარგლებში დაგეგმილია სათავე ნაგებობის, ორი ქაბურღილისა და საქლორატორის მოწყობა. სოფელში წყალმომარაგების ცენტრალური სისტემა წლებია არ არსებობს. ადგილობრივი წყალს ეზოში არსებული ქებიდან იღებენ. ზაფხულის პერიოდში, წყალმცირების დროს, ქაში არსებული წყლის დებიტი კლებულობს და წყალმომარაგების კუთხით

მოსახლეობას პრობლემები ექმნება.

სამუშაოების ღირებულება 2379996 ლარია. პროექტი აპრილში დასრულდება და 250-მდე ოჯახი უწყვეტი, ხარისხიანი წყალმომარაგებით იქნება უზრუნველყოფილი.

შესანიშნავი მეგობარი, ჭეშმარიტი ქართველი... გოგი კვარაცხელია 70 წლისა გახდებოდა

მარადიულ სასუფეველში ნადრევად დამკვიდრებულ ერთ სამაგალითო ხონელს, ჩვენს მეგობარსა და საიმედო დასაყრდენს გოგი (ჭანჭურა) კვარაცხელიას ამ დღეებში 70 წელი შეუსრულდებოდა, რომ არა... გოგი 2014 წლის ზაფხულში გარდაიცვალა და დიდი ტკივილი დაგვიტოვა სამეგობროს. გოგი მხოლოდ მის ოჯახსა და ახლობლებს არ დაკლებია, არამედ თითოეულ ხონელს დასაყვიტა გული, როგორც კოლორიტმა პიროვნებამ, ახოვანმა ვაჟაკმა, კარგმა სპორტსმენმა და სახელოვანი მშობლების საამაყო შვილმა, საუკეთესო ქალიშვილების ძვირფასმა მამამ და არაჩვეულებრივმა მულებმა...

არ გვინდოდა მოკლედ გვეთქვა მისი ხსოვნისა და გადაწყვეტიტ ბავშვობისა და ჭაბუკობის უღამაზესი მოგონებები მკითხველისათვის გაგვეზილა და კიდევ ერთხელ მიგვეგო პატივი ამ შესანიშნავი კაცისათვის. ამიტომ მის საფლავთან შეკრებილებმა ბევრი ეპიზოდი გავიხსენეთ და ამით გვსურს ახალგაზრდებს გავაცნოთ და მის თანამედროვეებს შევახსენოთ ვინ იყო ჩვენი ჭანჭურა და რა გზა განვლო დიდებულ, ჭეშმარიტად ქართულ ოჯახში აღზრდილმა ბიჭმა...

ოჯახი, სადაც გოგი გაიზარდა, ხონისათვის ნამდვილად საამაყო იყო. მისი მშობლები, ბებია-ბაბუები, ნინაპრები ინტელიგენტები იყვნენ, სულ სხვა გამორჩეული პიროვნული თვისებებითა და შეხედულებებით. ამიტომ გასაკვირი არ იყო გოგის იმთავითვე დახვეწილი ქცევები, ჩვეულები. ჩვენი მეგობარი 1 იანვარს იყო დაბადებული და ხომ წარმოგედგინათ როგორი ზეიმი იქნებოდა ყოველი დაბადების დღე მისთვისა და ჩვენთვის. ამას ემატებოდა უსათნოესი ციცი დეიდას მოხიყვარულე, თბილი გული, ტბილი სუფრა და მურმან ბიძიას ტრადიციული სტუმართმოყვარეობა. ესეც იყო ერთ-ერთი მიზეზი იმისა, რომ გოგისთან ყველას მიგვექარებოდა. მის სახელოვან ოჯახში გატარებული ყოველი წუთი იყო გაქუენილი სამშობლოს უსაზღვრო სიყვარულით, კაცთმოყვარეობით, სამართლიანობით, პრინციპულობით, კაცობით. იქ გაშლილი სუფრა, დიდებული სადღეგრძელოები მართლაც აკადემია გახლდათ...

... მე ნილად მხედა ბედნიერება, საბავშვო ბაღის, საშუალო სკოლისა და სტუდენტობის დაუფინყარი, განუმეორებელი, სამახსოვრო წლები გოგისთან ერთად გამეგლო და დღეს... დღეს, სამსუხაროდ, მასთან განშორება ადამიანურ სეედად ქცეულა და გული მტკივა, რომ ჩვენმა მეგობარმა ნადრევად დაგეტოვა. ნავიდა და თან ნაილო სამეგობროს გულის დიდი ნაწილი, მის გარეშე ჩვენი შეხვედრები გაუფერულდა, ყველანი ვგრძნობთ როგორ გვაკლია ჩვენი გოგის უღამაზესი ღიმილი, მოხდენილობა, პენი და სიტყვა-პასუხი. მაგრამ რას ვიზამთ... უფლის ხელთაა ჩვენი სიცოცხლე!

გვახსენდება ჩვენი ბავშვობა და ღიმილით ვიგონებთ მოუსვენარ, ცელქ ჭანჭურას, ასევე, ჩემს უმცროს ძმას ანგარდაცვლილ თაზო მებუკეს (იგი ორი წლით უმცროსი იყო ჩვენს), რომელთა „სანიშნავი ყოფაქცევებისათვის“ ხშირად მე (როგორც წარჩინებული მოსწავლე-კომკავშირელი) ვიყავი დასჯილი... პარადოქსი კი ის იყო, რომ გოგი ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ ფიზ. აღზრდის პედაგოგის დიპლომით მშობლიურ სკოლაში მე-2 სკოლის მაშინდელ დირექტორს ქ-ნ სონია ქუთათელაძეს გამოეცხადა. ეს იყო შოკი! მაგრამ სულ მალე სკოლაში კი არა, ხონში გოგი ერთ-ერთი სანაქებო, წარმატებული პედაგოგი გახდა. იგი ძალიან უყვარდა მოსწავლეებსაც. თუმცა, ის კურიოზები, რომლის ავტორი გოგი იყო, არ ავიწყდებოდა არავის. ერთს ვავიხსენებ მხოლოდ - კლასელები როლანდ ბარაბაძე, გენადი ფარცხალაძე, ავთო მესხი, ბადრი ლეთოდიანი და სხვები სანაძლეოს დებენ, ვინ გადახტება ფანჯრიდან. უცებ გოგი მოეარდა, გამოალო ფანჯარა და გადახტა. ღვთის მადლით ყველაფერი მშვიდობით დამთავრდა გოგისათვის, სკოლის ფანჯრები კი ლურსმნებით ჩაჭედეს... ასეთი იყო გოგი - მოულოდნელობითა და გასაოცარი მოხერხებულობით გამორჩეული. არასოდეს ბოროტებით მას არაფერი ჩაუდენია! არასოდეს არავინ „ჩაუშვია“ და არც არასოდეს უარყვია მის მიერ ჩადენილი „დანაშაული“, პირიქით, შეიძლება ორგანიზატორი სხვა ყოფილიყო და გოგის ყველაფერი თავის თავზე აეღო...

და გოგი იყო მთელი არსებით ბრწყინვალე ფეხბურთელი. მას გაუმართლა, რომ მაშინდელი თბილისის „დინამოს“ სახელოვანმა მწვრთნელმა ნოდარ ახალკაცმა ჯერ კიდევ სტუდენტობით, კვარაცხელია მიიწვია გუნდში და კარგად მახსოვს, იგი დუბლიორთა შემადგენლობაში ათამაშა ერევნის „არარატის“ წინააღმდეგ, კონკრეტულად კი დააეალა სტუმართა გუნდის საუკეთესო თავდამსხმელის, საბუჭოთა კავშირის ნაკრების წევრის, პეტროსიანის მუერეობა. გოგის სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ მან ითამაშა ბრწყინვალედ, ფეხი არ გაანძრევია პეტროსიანს, მაგრამ სამსუხაროდ, მატჩის დამთავრებამდე რამდენიმე წუთით ადრე ტრავმა მიიღო და ვეღარ დაასრულა მეორე ტაიმი. ტრავმის გამო ჭანჭურა გამოეთიშა რამდენიმე მნიშვნელოვან

გოგის ფეხბურთისადმი ტრფიალი მისი ბიძის, ცნობილი ფეხბურთელის მირიან კვარაცხელიას დამსახურება იყო. იგი ხონის საფეხბურთო გუნდის ცენტრალური მცველი და უცვლელი კაპიტანი გახლდათ. თითქმის მისი ყველა თამაში გვექონდა ნახაზი მე და გოგის. მეგობრებმა გაიხსენეს გოგის ბაბუის ბ-ნი ძიკი კვარაცხელიას და მამის მურმან კვარაცხელიას თავდადება, ვაჟკაციური საქციელი სტადიონზე თუ გარეთ. ისინი, ორთავე მამა-შვილი წარმოსადგეი, ახოვანი ვაჟკაცები, მეტოქეს პატარა შეცდომასაც არ პატიობდნენ და მარტო თამაშს კი არა, სამარ-

ტი გოგი კვარაცხელია მიიწვია გუნდში და კარგად მახსოვს, იგი დუბლიორთა შემადგენლობაში ათამაშა ერევნის „არარატის“ წინააღმდეგ, კონკრეტულად კი დააეალა სტუმართა გუნდის საუკეთესო თავდამსხმელის, საბუჭოთა კავშირის ნაკრების წევრის, პეტროსიანის მუერეობა. გოგის სასახელოდ უნდა ითქვას, რომ მან ითამაშა ბრწყინვალედ, ფეხი არ გაანძრევია პეტროსიანს, მაგრამ სამსუხაროდ, მატჩის დამთავრებამდე რამდენიმე წუთით ადრე ტრავმა მიიღო და ვეღარ დაასრულა მეორე ტაიმი. ტრავმის გამო ჭანჭურა გამოეთიშა რამდენიმე მნიშვნელოვან

- შესანიშნავი ქალბატონი მარიამ თოფურია მარტვილიდან იყო. ძალიან უყვარდა გოგის მარიამ ბუბია და ბაბუა ძიკი კვარაცხელია მკაცრი, ცნობილი ვაჟკაცობითა და პრინციპულობით არამარტო სამეგრელოში, ჭეშმარიტად კოლორიტი პიროვნება იყო. ნათელი ამ დიდებული ადამიანების სულელებს. ისინი მართლაც რომ სამაგალითონი იყვნენ არამარტო გოგისა და შალვასათვის, არამედ ჩვენთვისაც.

მოგონებებს მოგონებები ცვლიდა, სადღეგრძელოს სადღეგრძელო მოჰყვებოდა და ემოციისა და დანანების გარეშე ვერ ვახერხებდით გოგიზე წარსულში საუბარს...

ჩვენი მეგობარი, ჩვენი სანიშნავი ვაჟკაცი იქ, დიდ სოფელშიც მისაბაძი იქნება. მისი ადამიანურობა, გულწრფელობა, მიმტევებლობა, ენერგიულობა, კიდევ ბევრი ღირსეული თვისება გადამდები იყო ყოველთვის. გოგი იყო შესანიშნავი მეგობარი, კოლეგა, მასწავლებელი... როცა გადავწყვიტეთ მე და მურმან ბახტაძემ ეს პატარა მოგონება ჩვენს მემორიულ გაზეთ „ხონში“ გამოგვექვეყნებინა, მათი ფეიქრიშვილს შევეხმიანეთ. მან თბილად და სიყვარულით გაიხსენა გოგი მასწავლებელი და დაბეჭდა მასალა...

დაიხ, ყველას უყვარდა და ყველას უხაროდა გოგი კვარაცხელია. იგი თითოეული ჩვენგანის გულში ჩვენთან ერთად იცოცხლებს, ეს მოგონებები კი არ მოგვცემს მისი დაწინაყების ნებას. ვსუხვართ, რომ ნადრევად გამოგვაკლდი მეგობარი. ოჯახი დატოვე განადგურებული მსუხარებისგან, არადა შენი უსათნოესი, უმშვენიერესი, უნიჭიერესი მანანა როგორ გიყვარდა?! მანანა ჩვენკელი ჩვენი საერთო მეგობარი იყო. თქვენი სიყვარული ბავშვობიდან იღებდა სათავეს და ამიტომაც იყო ასე წრფელი. სამი ანგელოზი ქალიშვილი გაგინდათ - ციცინო, თაკო და ნინო, თვალბატულა გოგონებზე ბევრს ვხუმრობდით გოგი, შენც და ჩვენც. „კვარაცხელიების მოდგმის შემარცხვენილი შევიქენი, გვარი გადავაჯიშე“ - იტყოდი ღიმილით.

ეჰ, ჩემო ძმაო, რამდენის შესახებ ვისაუბრეთ და კიდევ მეტი დაგვრჩა გასახსენებელი. შენ ისეთი ვაჟკაცი იყავი გოგი, რომ სიკდილსაც ვაჟკაცურად დახვდი და ზეციურ საქართველოში იმათ შეუერთდი, ვინც ნადრევად გამოაკლდა ჩვენს სამეგობროს და სამუდამო განსასვენებელი საუფლოში ჰპოვა.

... უფალს ებარებოდეთ ძმებო!

მეგობრების სახელით
ჯემალ მთავაძე

მატჩს თბილისის „დინამოში“. შემდეგ იგი ლანჩხუთის „გურიის“ საფეხბურთო კლუბის თავკაცმა შალვა კაკაბაძემ აიყვანა და წარმატებებიც ბევრი იყო. მაგრამ იმ ერთხელ მიღებულმა ტრავმამ გოგის საფეხბურთო კარიერა დაასრულა. დასანანია ეს ყველაფერი, თუმცა, თავს ზევით ძალა არ იყო. ჯერ კიდევ სტუდენტობის პერიოდში კარგად დანყებული ფეხბურთის თამაში დასრულდა. თუმცა, ფეხბურთის დიდი სპეციალისტი კოტე მესხი აღნიშნავდა, მაშინდელი ფიზკულტურის ინსტიტუტის საფეხბურთო გუნდში, რომელიც გახდა სსრკ ჩემპიონი ფიზკულტურის ინსტიტუტებს შორის, თამაშობდნენ უძლიერესი ხონელი ფეხბურთელები: გოგი კვარაცხელია, ავთო ახვლედიანი, ბადრი სანოძე, ავთო ანდრიაძე, ზურაბ ჩხეტიანი...

თლიანობას, პრინციპულობას და ვაჟკაცობას ასწავლიდნენ ხონელებსაც და მეტოქეებსაც... გოგი კვარაცხელია სიყვარულის კაცი იყო. საოცარი ჩვილი გული ჰქონდა. მოკრძალებული იყო ქალის მიმართ. მისი იდეალი დედა იყო - ხონის თეატრის მსახიობი, კდემამოსილებითა და ქალური სინაზითა და მშვენიერებით გამორჩეული დიდი ქალბატონი ციცი ტაბიძე, რომელმაც სცენაზე ათეული წლები გაატარა და შექმნა დაუფინყარი სახეები. იგი ბატონი შალვა ტაბიძის ოჯახში იყო აღზრდილი. ბ-ნი შალვა ტუბსააეადმყოფოს ხელმძღვანელი იყო. მან პირველმა ჩამოიტანა ხონში რენტგენის აპარატი. ბუბია - ქ-ნი მარგალიტა ტვილიდიანი - ტაბიძე რუსული ენისა და ლიტერატურის პედაგოგად მოღვაწეობდა მეორე საშუალო სკოლაში. მეორე ბუბია

გილოსკა რეზი ბარაბაძეს!

ზამთრის სუსხში დაბადებულს ზაფხულივით თბილი გული და უსაშველოდ კეთილი სული გაქვს ჩვენო რეზი. გილოცავთ დაბადების დღეს. ღმერთმა გაგიმრავლოს სიყვარულით და ბედნიერებით სავსე დღეები. ახალგაზრდა ხელმძღვანელი ყველასათვის დასაყრდენი პიროვნება ხარ და ამიტომაც გაფასებენ თანამშრომლები. გვიყვარხარ და გვეამაყები შენს სამეგობროს.

უფლის მაღლი და მისი შემწეობა არ მოგკლებოდეს ღვთის მოვარულსა და მსახურს. სტიქიურივით სუფთა გულით დაატარებ უფლის, დედა-ეკლესიის, პატრიარქისა და ჩვენი მეუფის სიყვარულს. გვეიმედები რეზი! იხარე ორსავე სოფელსა შინა. მრავალკლამიერ შენს ქართველობას, დღევანდელი და მზვერველობა შენს ხონელიობას. იხაროს შენმა გამზრდელმა.

სამეგობრო

ნაირა ლეგაშვილი

პატარა ლილეს

ჩაიდან ჩუხჩუხებს, დულს ქვაბუნა ფაფით, მოეკვდი ქალი ამდენი შრომითა და ჯაფით ჩუმად, ჩუმად, ლილეს ძინავს, არვინ გააღვიძოს, დედა, მამა, ბებიები ყველა ერთად გძობოთ! ვალეებს ნამი შერჩენია და ბაგეზე ღიმი, ცელქობაში აწყვეტია საღამურზე ლილი, აი, უკვე გაიღვიძა, ნიქავს ბანანს და ხინკლებს, მერე დარბის, დახტის, ხობავს და მთელ ოჯახს იკლებს! იით სკამებს ახრიგინებს, გააქვს პრაგი-პრუგი, ვერ დაითვლი, სახლს დაარტყა მურამდენე „კრუგი“. იქ ხელიდან ცოცხსა გეტაცებს, აქეთ ჩაის ტილოს, დაამხხვრიოს ჭიქაც, თეფშიც, ოღონდ არ იტიროს! თვეები კი გადის ნელა, უკვე დღეებს ვითვლი, და მძიმდება მისი გაზრდის სანეტარო ტვირთიც! საათია ვანანავეს ჩემს პატარა ტირანს, ვაი, დღესაც ვერ მივუსწარ სერიალში მირანს! დამირღვია მოსვენება და პირადი სივრცეც, ვინა ჩივის, მზად ვარ ჩემი ხორციც, სუნთქვაც მივცე! რა მზის სხივად მოუსწარი, სულს ზამთრისგან დაშრალს, შენ იქეცი ჩემი ყოფის და სიცოცხლის აზრად! ვინც პანისა გაზრდა-აღზრდის ყულფში კისერს გაპყოფს, ელოდება კიდევ შრომის და ნეალების ნაყოფს! მინდა მალე გაიზარდო (თუმცა ნელში ვწყდები)- თავზე მინდა შემოგავლო დარჩენილი წლები! მერე, როცა არ ვიქნები, როცა სულში მოთოვს, მსურს თვალები დამიხუჭოს თათუნებმა თითომ! მანამ უნდა გაიზარდო, ნერვი შეიფოთლო, შენი ტრფობით გულისწორის სული შეამფოთო, შენც ნაყოფით დაიხუნძლო, მამულს გამოადგე, საქართველოს სასახელო ქალთა გვერდით დადგე! P.S. უკვე ძილიც მეპარება, სარკმელს მოდგა მთვარე, ყველაფერი მთავრდება და მეც აქ დავამთვარე!

დედას

თავისუფლად ვამბობთ - დედა რამდენ დარდს დაატარებს. ტკივილს რომ გადაურჩე, სად აღერსად ქცეულ სიოს, მერე რა რომ დაგვიბერდა თითქოს ცივა აურთოლებს, მერე რა რომ დარდს უჩენთ. დედის გული გააციოს? გახსოვს ალბათ როგორ არა, დარდს არ გააბატონებს. ტკბილზე-ტკბილი აღერსი, და თუ შორს- შორს გავფრინდებით, გუფერება, ამბობს - ნანა დედა თვალს არ გვაშორებს, გაზაფხულის ხმა გესმის, რომ იმედის განდიდებით სიცოცხლე და სიყვარული ერთმანეთს არ დავშორდეთ. ერთად იღებს სათავეს, ანთებული დედის გული

დავით ჩირბაძე

ქვე კიდევ პატარა მონეტა კალამი და კარგადვე გამოუვიდა. მერე ერთს მეორე მოჭდა, მეორეს - მესამე, მესამე... და ახლა, შეიძლება ვთქვათ, რომ ღია კუჭსა შემღვარი პოეტია, თავისი უმშვენიერესი სამყაროთი და ფერადოვანი შემოქმედებით. ღია საქართველოში არაა, ამიტომ ძალიან ხანს დამერილ ლექსებში უსაშველო ნოსტალგია, ენატრება მშობლიური კუთხე, საყვარლო და სამისო ქუთაისი, პატარა ქუთაისი, სამეფობრო, სამეფობრო, ოჯახი... და ამ გაუსაძლის მონატრებაში იკონტა მარცვალ-მარცვალ, სტრატონ-სტრატონ, კუპლეტ-კუპლეტ... უღამამისი ლექ-

ქუთაისი მაინც სულ თან მახლდა!

სედი. დიდი ხანი წერს-თქო, მემოთ ვთქვი, მაგრამ გამოცდებზე ან გაბიარება არ უფერია. ისე წერდა, გულს ახარებდა, სულს ეფერებოდა... მეგობრებს ვეითხავდა...

და დღეს გადამწვია ინტერნეტ-სივრცით სამშოშვე გამოვლანა მისი ღამამი ლექსები. მემო ღია, სივრცულით ნაციკითხე შენი „ნახელავი“, მოვინებლე და მინდა მგონი მკითხველიც გაგზადო შენი პოემის თანამაირი. მაღლიობა მინდა ვთხრა თეონა აბშიანტეს, რომელმაც მომცა შესაძლებლობა შენ დაეგვიკავშირებოდი და როგორც გავიგე შენი მგერი ლექსის მუზაც თეონა არამგველოძრევი ნახატებია... მახარებს თქვენს ნარმატებში, მემადებით ძვირფასობა. ველაფერი დალაგდება. უფლის წყალობით სიმშვიდე დაისადგურებს, ღიმილი დაგვიბრუნდება და სიხარულს, სივარულს, მღვინ-

ერებას... ვამუქებთ კვლავ ერთმანეთს. ოჯახებში ოჯახური სითბო დაბრუნდება, აღარ აწებებთ მონატრებაში ღამნათევი, ფაქრებით გულამსხმებული დედები, აღარ მომწერავს გულს ნოსტალგია... საქართველო ამოვრდება, საქართველო გამოვლანდება, აფაფდება... ჩვენი ერთ ღირსებისა და სიამყის, ქართველობის გვირგვინს კვლავ დაიდგამს და რწმენით, შრომით, მართალი სიტყვით გაივლის გზას თავისუფლებებისაკენ... ღია, მემო ღირსეული ქართველო, დაბრუნდება შენს ქუთაისში, მოეფერები შენს უნივერსიტეტს, სადაც სიტყვის, ქართული სიტყვის, ლამარებს ენის სიდაივებს ებარე... ინახლე მებერ რიონს, აფეე ჩამოვდები და ცრემლმორეული ახალ ლექსს მიუღწევი. და გაგრძელდება შენი ცხოვრება აქ, ჩვენიან ერთად, ჩვენს შორის და ოჯახთან ერთად (ნოსტალგიის გარეშე!). ძვირფასო მკითხველო,

ემიგრანტები ჩვენი გაბეითი ხშირი სტუმრები არააან. ისინი გვწერენ, იბონებენ გაბეითის ნომრებს... ვფრადღებოდ არ ვტოვებთ არასოდეს. ღია ერთ-ერთი ემიგრანტთაგანია, რომელიც მალე შეივლის ამ სტატუსს და მისი პოემია ისეთივე ფერადოვანი გახდება, როგორც თვითონ არის - მხარული, გაიცხროვებული თვალებით, კისკისა, ერთგული, მომხიბვლელი, თბილი, ტკბილი, მასხუტებული, ქუთაისური ფუმორთა და ქუთაისური მარმით...

შენავე შეესქონლებ ღია კუჭსავე პოემიას. მას სამომავლოდ მგერი კარგი მანაფერი აქვს. ნარმატებები ფსერვით ქართველ ქალს უვო მინამე რომ უღვას ფხი და გული ყოველთვის ქართულად უკვამ, მელმა თუ უმელმამ, სად არ ატარა, მაგრამ ქუთაისი თან ახლდა ყოველთვის და მონატრებული სამშობლოს მშენ ფიქვლოდა...
გაია ფიქვრიშვილი

ქუთაისი მაინც სულ თან მახლდა!

მეშინია, სიყვარულში შემეცილო თეთრი ქვებით მოთამაშე რიონთან, ვერ გიბედავ პაემანი დაგინიშნო, ნითელ ხიდთან რომ დგას გალაკტიონთან ... ქრონიკასთან თუთა სე გაიბადრა, ლამის არის შემომგვრას სახლში, გოჭოურას მხარნაცვალი ოღასკურა, დინოზავრის ნაკვალევსაც ნაშლის.

ცაცხვებიდან გორას სურნელს მოვიპარავ, საფეხურებს ასკინკილით დავთვლი, ბალახგანში ისეთ პაერს ჩავისუნთქავ, ბიკენტიას ქაბაბშიც არ გავცვლი. საფინხის აღმართ მღერით შევეყვები, ქუდს მოვიხდი მიზანდარის სახლთან, ქალაქები უამრავი მომივლია, ქუთაისი მაინც სულ თან მახლდა! მეშინია, სიყვარულში შემეცილო, მოწამეთის ფერგაცრეცილ ხატის,

წინოშვილის ფართო ქუჩის ბულბული ვარ, ამ ქუჩაზე სიყვარული დადის. განჯის კარი გელათს ბეჭით ავიტანე, მერე გულმრ დავიდვი ჩემით, შენ სავარდოს გეძახიან ქუთაისო, რა იციან, გვირილაც რომ გმვენის! გამეჭიბრე, თუკი გიყვარს ჩემზე მეტად, ჩემზე უკეთ თუ შეგაქვს ვინმე, რა გამიხდა, ერთი ლექსი დაგინერო, ქუთაისო - საშენოდ რომ ღირდეს.

მას ეპრილიც დასნამა ცილი

შენი ათენა ტროას ომში ბერძნებს მიეძმრო, აქაც ქალური ბობოქრობა შური და ღვარძლი. რა ცოდვიანი სახელი აქვს დასაბამიდან, რადგან მიზეზად დასახულდა ისევე ვაშლი. შენი ათენა პოსეიდონს მოუგებს დავას, ზეთისხილის რტო მანტიაზე დაიდებს ზინას. აქეთ ადიდეთ, მაგრამ ჩემსას აძაგებთ რატომ?! არვის ეგონოს კოლხ მეფეთა აწრდილებს სძინავთ. შენი ათენა არგონავტებს კილოზე უზის, ჩემი შედეა სიყვარულით იბრმავეებს თვალებს

და არგოს მიაქვს ოქროს ტყავი დაფარულ ცოდნის, მშიშარებით ენდობიან ბერძნები ღამეს. ჩემი შედეა მოლაღატეს არ ემონება! ისტორიაში ეერიპიდემ დასნამა ცილი, კოლხმა ასულმა უპასუხოდ რომ არ დაგტოვავთ, კორინთოს ტყეში დაუბოცეთ სამივე შვილი ... შენი ათენა პართენონას ამშვენებს ახლა, ჩემი შედეა სიყვარულის სიბრმავეს ებრძვის. ზეთისხილის რტომ იყვავილოს ბერძნებო თქვენთვის, შე დავიბრუნე მოპარული ის ოქროს ვერძი.

ნუ მომატყუებ

ნუ მომატყუებ, რომ ნუხელის სიზმარში მნახე, ნურც იმას შეტყუე, ცხადშიც ყველგან ჩემი ვსდევს სახე, სიტყვებს ფრთიანებს ტყუილებად ნუ აფრიალებ. დაავიანე - უსაშველოდ დაავიანე ... ნუ მომატყუებ, რომ გვირილამ თანხმობა ვითხრა, ტირიფმა თავი ჩამოიხრჩო ცრემლებს თოკზე. მთვარე გაჩერდა გაუქმებულ გაჩერებასთან, ახალა არცერთი ავტობუსი არ გადის დროზე.

დაავიანე, უსაშველოდ დაავიანე, ნაპირებს გასცდა თეთრი ვეში, თეთრი თოლიაც. მთელი ცხოვრება ფუფალა ვარ შეყვარებული, ჩემი შიოლა შენ იყავი ასე მგონია ... ნუ მომატყუებ, რომ ნუხელი სიზმარში მნახე, რომ ნეროები თბილ ქვეყნებში წავიყვანია. წლებია ასე შენს არ მოსვლას ვამართლებ სიტყვით, კიდევ კარგი, რომ თებერვალი ნაკიანია!

P.S. ამ დღეებში დაიბეჭდა ღია კუჭავას ლექსების კრებული „უ-რითმობის ა-რითმია“, რომელიც გაფორმებულია უნიჭიერესი და უმშვენიერესი თეონა აბშიანტის ნახატებით. ვულოცავთ ახალგაზრდა პოეტს სულში მოვარდნილი მუზით თავისი ღამაში შინაგანი სამყაროს ლექსად გამობრწყინებას. ეს ერთი და სხვა მრავალი ...

ღანა ფვანგირაძე

წვიმს...

წვიმს და ქუჩებში მარტო დავდივარ, დავდივარ როგორც მკედარი სხეული, სულმაც დამტოვა და შორს გაფრინდა ცას წვდება ახლა ჩემი ტკივილი. აქ ყველაფერი ფერფლად ქცეულა, მინას სდის მლაშე ცოდვის სურნელი მე დღეს იმედმაც მარტო დამტოვა ნამართვა სიცოცხლის ენება, სურვილი.. მოდი უფალო გადამარჩინე მახრჩობს მე სევდა განუკურნელი მუხლმოდრეკილი მხოლოდ ამას ვთხოვ ჩემში რომ მოკლა ცოდვის წყურვილი.

ღამეგრეს

მე სხეულში ჩამიხახლდა პანანინა სიყვარული შეილო შენმა გულისცემამ დაამშვიდა ჩემი სული. ვერ ავიღწერ რას ვგრძნობ ახლა მოლოდინით ფეთქავს გული.. მალე შენი დაბადებით ცას მივწვდები სიხარულით.

ისევ სევდა, ისევ მთვარე

ისევ სევდა, ისევ მთვარე და ღრუბლები მოელვარე ახლა ისე მენატრები უშენობა შემშლის მალე. მენატრება გაზაფხული ვარსკვლავებით სავსე ღამე იცი ჩვენმა სიყვარულმა

ამღერა ცაზე მთვარე. ისევ შენ და ისევ ღამე მოდი ჩემთან გამახარე მონატრების ძლიერ ნუხილს ქარს გავატან ქარს ვავატან როგორც ნამქერს.

შენ აქ ხარ ... ჩვენთან !

ყველგან ვგრძნობთ, ქეთი, შენს არსებობას. იმიტომ რომ ვერ წარმოგვიდგენია უშენობა. შევალბებ რედაქციის კარს და უჩვეულო სიჩუმეში სურათიდან მოგვეგებები. მერე შენს მაგიდასთან დავჯდებით, გე-

საუბრებით, მოგვეფერებთ, ამასობაში სანთელი იწვის. ისაა ახლა ჩვენს შორის შუამავალი... ასე გაიარა, მოგონებებსა და მონატრებაში, ერთმა წელმა, ცრემლით სავსე ერთმა წელმა.

თებერვალი იდგა. გაიმედებდით, მალე გაზაფხული მოვა და ტკივილებიც გაივლისთქო. თურმე, გზასავალს სხვას დაადექი. უფალს მიეახლე ჩემო ქეთი. სამუდამო განსასვენებელი ძვირფასი მშობლების გვერდით მოიწყვე. აღარ შეაწუხე მეტად შენი ტკბილი ოჯახი. სიმშვიდე პპოვოს შენმა სულმა ჩვენო დიდი ტკივილი ...

მაია ფიქრიშვილი

ყველა ადამიანს ჰყავს მასწავლებელი, რომელიც ხშირად სულის სიმბეჭდვად კი ეხება სათუთად და მთელი გულით ქარგავს შენი ცხოვრების ლამაზ ზღაპარს...

იგი ყოველთვის მშვიდი, განონასწორებული, მომლიმარი სახითა და ჩვეული სიღარიბისლით

ამაგლარი კელაგობი

გამორჩეულად სხვათაგან. ბევრის სიყვარულს იტევდა მისი გული. რამდენჯერ გამკვირვებია, მზია მასწავლებელი როგორ ახერხებს ყველასთან ერთნაირად ტკბილი, მოსიყვარულე იყოს-თქო. პენიანი და ელევანტური, მოწესრიგებული და მომლიმარი - ასეთი იყო ქ-ნი მზია პაპავა, რომელმაც ათეული წლები იღვანა მეორე საშუალო სკოლაში, აღზარდა თაობები, შექმნა ბევრი ნარმატება, იყო ბრწყინვალე ფილოლოგი, არაჩვეულებრივი კოლეგა, დამრიგებელი და რაც მთავარია, იყო იშვიათი ადამიანი. ამიტომაც დაენანა პედოლოგიკის, მეგობრებს, ახლობლებს, მონაფეებსა და ნამონაფართ, ყველას, ვინც იცნობდა.

მოკრძალებითა და პატივისცემით, სიყვარულითა და დანაწევით ვააცილეს მზია მასწავლებელი საუფლოსკენ. იგი 77 წლის ამ დღეებში გახდა. იმედით შესული საოპერაციოდ, სამწუხაროდ გარდაიცვალა. გული გაუჩერდა, სიკეთითა და სიყვარულით სავსე გული, ჩვენს ძვირფას მასწავლებელს... მშვიდად განისვენეთ კეთილშობილი ქალბატონო, ჩემო უფროსო მეგობარო. შენი ირმა და ირაკლი სათუთად შეინახვენ ძვირფასი მშობლების ხსოვნას.

... სამწუხაროა, რომ კიდევ ერთი ამაგლარი პედაგოგი მზია პაპავა შეუერთდა გარდაცვლილთა გუნდს, სულთანა თქვენს სულს.

ნამონაფართა სახელით მაია ფიქრიშვილი

მშვიდად განისვენეთ

თამილა ჯალალანიას მოგონება

ჩემო თამილა, ჯერ კიდევ ვერ გავიაზრეთ კლასელებმა შენი გარდაცვალება. როგორ გვიმძიმს წარსულში შენზე საუბარი. ვიგონებთ, მოსწავლეობის, ჩვენი დაუღიწყარი ბავშვობის ლამაზ წლებს და გული გვწყდება, რომ ასე ჩუმად, შენს სატიკვართან ერთად, გაგვეპარე, გაგვეცალა და დედის კალთას მიაშურე. დედამ დაგვიამოს, ჩემო თამილა, ტკივილები, მოგვეფეროს, გულში ჩაგვიკრას, უმშვენიერეს ვოგონას, ისე, როგორც ბავშვობაში ჩაგინწას ლამაზი თმები... ეპ, ჩემო ძვირფასო, შენ გზამართალს დაადექი, აქეთ კი დატოვე გაუბედურებული მამა, რომელიც

ყოველდღე სიცოცხლისათვის იბრძვის. რა პენან შენმა და - ძმამ, საშველი შენც ვერ გავიჩინეს...

როგორ გვენანება, თამუ, შენი გამოკეტილი პატარა, თბილი ბუდე, სამარისებული სიჩუმე რომ გამეფებულა და... და შენ გელოდებო. სურათებიდან თვალს ავლებ, ალბათ, შენს ნაკონინებ მყუდრო ბინას...

რამდენი ჩანაფიქრი გქონდა, სიცოცხლეს შეხაროდი და ერთი წუთითაც არ დაგვიშვია, რომ უბედურება გიახლოვდებოდა...

ჩემო თამილა, შენი გოგონები, მეგობრები, ახლობლები, თანაკლასელები, შენი მეორესკოლეგები არასოდეს დაგვიწყებთ არც შენ და არც სხვებს - ნაადრევად იმიერში გადასახლებულ ჩვენს ნატოს, ირაკლის, ზალიკოს, რამაზის, თქვენი ხსოვნა უკედავია, რადგან თავად დაიდგით უკედავლის გვირგვინი ნაადრევად...

მშვიდად განისვენეთ ულამაზეს სოფელში, სადაც ერთ დროს ყველანი ერთად შევყავრებით.

კლასელების სახელით მაია ფიქრიშვილი

4 წელი გავიდა, ჩემო დედა, შენზე ფიქრსა და მონატრებაში. როგორ გვაკლიხარ, როგორ გვიმძიმს მე და დეიდას უშენობა. მართლაც, რომ უღმობელია წუთისოფელი. დედა- შეილი არ უნდა დაცილდეს ასე ნაადრევად ერთმანეთს. ჩვენ ხომ დიდი

ჩემო დედა!

მეგობრებიც ვიყავით... ჩემო დედა, ყველაფერს, ჯერ კიდევ, შენი სურნელი ასდის, გელოდებით, ვერ ვეგუებით უშენობას...

უფალმა დაუმკვიდროს შენს სპეტაკ სულს სასუფეველი.

ლილიკო

გიშვიკო გაგუნაშვილის გახსენება

მარტის თვე დადგა მიშკო. ირველივ გაზაფხულის სურნელი ტრიალებს, დიდს თუ პატარას საშრომად იწვევს. ჩემთვის კი ამ თვეს სიხალისე დაუკარგავს, თალხი ჩაუცვამს და თითქოს თვალს ვერ მისწორებსო. სწორედ 20 წლის წინ 4 მარტს დამატყდა თავს სამინელება, ყველასათვის თავზარდამცემი იყო შენი მოულოდნელი ტრაგიკული აღსასრული, საკუთარი ტრაქტორის მსხვერპლი გახდი. მარტმა ნამართვა შენი თავი და ასე ნაადრევად, 56 წლის ასაკში ნავიყვანა სამუდამო განსასვენებელში.

20 წელია შენეული ფუსფუსი, სიმზიარული აღარ იხმის შენს ეზო-გარემოში, ჩვენს გულებში კი მწუხარებამ დაისადგურა. ყველასათვის საყვარელი, პატიოსანი და ნესიერი კაცი იყავი, მშრომელი, ალალი და გულმართალი, ოჯახზე მზრუნველი, არა მარტო ოჯახზე, ყველას ეხმარებოდი და გვერდით ედექი. ბევრს შრომობდი, წვალობდი, სიკეთეს თესავდი და პატი-

ვისცემა და დაფასებასაც იშკიდი. ახლაც უადვილებს ცხოვრებას შენგან გაკეთებული კეთილი საქმეები შენს ცოლ-შვილს. ახლაც, ამდენი წლის შემდეგ თბილად და ტკბილად გვიგონებენ ნაცნობ-მეგობრები.

დღეები შენი უსაზღვრო მონატრებით გადის. ხშირად დადვიარ შენს საფლავზე, ბევრს გესაუბრები და ბევრ ცრემლსაც ვღვრი, შენი დაკარგვით გამოწვეული ტკივილი მარადიული და გაუყუ-

ჩებელია. უსაზღვროდ გვენატრები, ენატრები შენს შვილებს - ფატიმას, ფერიდეს, მაიკოს, მაიკო გაბედნიერდა, ვიცი ძალიან გავიხარდებოდა. უკვე დიდი ვაჟაკია შენს ხელში დაბადებული შენი მოსახელე შვილიშვილი მიშკო, გადმოცემით იციან ბაბუის შესახებ ბექამ, მედომ, პატარა ანასტასიამ.

ენატრები და შენს ხსოვნას წმინდად ინახავდი შენი და - ძმა, სიძეები, სამეზობლო-სანათესაო. კაცური კაცის სახელით იცხოვრე და ასეთად დარჩები მარად.

შენს სახელს იფიცებენ შენი შვილები, ამაყობენ შენი ვაჟაკურად განვლილი ცხოვრებით, იციან კარგი მამა ჰყავდათ და თავიანთი ქვეყნით მუდამ გაუფრთხილდებიან შენს სახელს და ჯეროვნად პატივს მიაგებენ.

ვლოცულობთ შენთვის, შენ კი მაქედან ილოცე ჩვენთვის. ღმერთმა ნათელში გვიწყოფოს შენი სპეტაკი სული.

მეუღლე ნუნუ სურმავა-გაგუნაშვილი

ჩვენს გულში ყოველთვის იცოცხლებ...

ომარი ჩიხლაძის მოგონება

კეთილი, უანგარო და უბოროტო ადამიანები მიდიან ამ ქვეყნიდან და გარდასახლებიან იმიერში. მათთვის დედამინა ჩერდება და სამუდამო სავანეს საუფლოში იდებენ... მიდიან, მიდიან იქ, საიდანაც დაბრუნება შეუძლებელია, თუმცა

მათი სული ზემოდან დაგვეურებს და ნათელ კვალს ტოვებს ჩვენს ცხოვრებაში. სწორედ ასეთ ადამიანთა რიცხვს მიეკუთვნება ჩემი ომარი ბიძია, რომელმაც უდიდესი ტკივილი და დარდი დაგვიტოვა გულში...

ომარი ბიძია, ჩემო კეთილო, უბოროტო, სტუმართმოყვარე და მოსიყვარულე ადამიანო, ნახევადი და ყველა ჩვენგანს დაგვაკლდი ძალიან. დაგვაკლდება შენი მუდამ მომლიმარი

და თბილი შეხვედრა, შენ ხომ ყოველთვის გიხაროდა ჩემი და ჩემი ოჯახის სტუმრობა. ყველას მოტრფიალედ და მოამაგედ ადამიანი იყავი... ბევრი იბრძოლე სიცოცხლისთვის, 'თუმცა ამოოდ... მენანები ომარი ბიძია ასეთი სასტიკი სიკვდილისთვის და ცივი მინისათვის, მაგრამ რას ვიზამთ, ესაა ადამიანთა საბოლოო ხვედრი. ადრე თუ გვიან ყველა წავალთ იმ დიდ სოფელში, რასაც უფლის თავმესაფერი და

ზეციური საქართველო პქვია...

სულთანა შენს სულს ომარი ბიძია, განისვენე ტკბილად სადაც მართლად განისვენებენ. შენს სახელზე დანთებული სანთელი გინათებდეს სამუდამო სამყოფელს. ომარი ჩიხლაძის სულს ნათელი დაადგეს, მისი ხსოვნა კი მარადიული იქნება ჩვენს გულში...

მერიკო ზიცილა, კობა, ნუგზარი, ზიტა, სოფიკო ვიზიარებ თქვენს უდიდეს მწუხარებას.

სალომე კალატოზი ოჯახით

დავით კალატოზი ოჯახით თანაუგრძნობს გულადი ჩიხლაძეს, მაცალა ფანცხვას, ნონა, ირაკლი ჩიხლაძეებს ძმის, მანლისა და ბიძის ომარი არაქიშოს ძე ჩიხლაძის გარდაცვალების გამო.	დავით კალატოზი ოჯახით დიდი გულსტკივილით სამძიმარს უცხადებს მერი გორდენიანს, კობა, ნუგზარი ჩიხლაძეებს, ზიტა ენდელაძესა და სოფო ფალავას მწულის, მამისა და მამამთილის ომარი არაქიშოს ძე ჩიხლაძის გარდაცვალების გამო.	დავით კალატოზი ოჯახით თანაუგრძნობს გულადი ჩიხლაძეს, მაცალა ფანცხვას, ნონა, ირაკლი ჩიხლაძეებს ძმის, მანლისა და ბიძის ომარი არაქიშოს ძე ჩიხლაძის გარდაცვალების გამო.
გორდის საჯარო სკოლის დირექტორი, პედოლოგიკური თანაუგრძნობენ ირმა ჩიქოვანს და ვალიკო ბობოხიძეს დედათილისა და დედის ანიკო სულაბერიძე-გომოხიძის გარდაცვალების გამო.	გაზეთი „ხონის“ რედაქცია თანაუგრძნობს თვა კაკაბაძესა გოგა ბაბუნაშვილს დედისა და სიდედრის ფოთოლა ლელაქა-კაკაბაძის გარდაცვალების გამო	ქუტურის საჯარო სკოლის დირექტორი და პედაგოგური კოლექტივი თანაუგრძნობენ პედაგოგ მარიამ შალამაშვილს ბებუის ლილა ფანცულაიას გარდაცვალების გამო.
ქუტურის საჯარო სკოლის X კლასის მოსწავლეები, მათი მშობლები და დამრიგებელი ნანა შალამაშვილი თანაუგრძნობენ ამავე კლასის მოსწავლეს ვიორგი ბზიკაძეს ბებუის მანანტო ტარაძის გარდაცვალების გამო.		

რედაქტორი მაია ფიქრიშვილი ტელ: 577397468	სარედაქციო კოლეგია ნუნუ ფანცულაია (პასუხისმგებელი მდივანი) ლია ჩიხლაძე (კორექტორი)	ამ ხაზინფორმაციო ცენტრი „ხენი“ დირექტორი მამია პასტაძე რეგისტრირებულია სსიპ საჯარო რეესტრის ეროვნული სააგენტოს მიერ. რეგისტრაციის ნომერი 815078094. ელფოსტა: xoussainformacio centri@yahoo.com	რედაქციის მისამართი პოლიკარბე კაკაბაძის ქ. 25ნ. საგარეულოს შენობა. II სართული.	გაზეთი აიწყო, დაგაბეჭდა და ოფსეტური წესით დაბეჭდა შპს „ქობულა“ 36-38 ლიხთინური თბა პაპაძემ ოპერატორი სალომე ალაბაშვილი ქუთაისი, იფია ქაჭავაძის გამზ. 33 ტელ: 22-37-11, 22-34-99.	გაზეთი გამოდის თვეში ორჯერ ფასი 50 თბთმ